EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 1.12.2016
COM(2016) 755 final

2016/0371 (CNS)

Posodobitev DDV za čezmejno e-trgovanje med podjetji in potrošniki

Predlog

UREDBA SVETA

o spremembi Uredbe (EU) št. 904/2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost

{SWD(2016) 379}
{SWD(2016) 382}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Ta predlog je del svežnja zakonodaje o posodobitvi DDV za čezmejno e-trgovanje med podjetji in potrošniki. Okvir tega svežnja je kot celota je celovito opisan v obrazložitvenem memorandumu k predlogu direktive Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi davka na dodano vrednost za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo – COM(2016) 757.

Predlog za spremembo Uredbe (EU) št. 904/2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost[1] je pomemben del svežnja, saj zagotavlja podlago za osnovno infrastrukturo IT in potrebno sodelovanje držav članic, da se zagotovi uspeh širitve mini sistema „vse na enem mestu“ (v nadaljnjem besedilu: mini VEM) s telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev na druge storitve ter na prodajo blaga na daljavo, tako znotraj Skupnosti kot zunaj nje. Ocenjuje se, da se bodo s celotnim svežnjem prihodki iz DDV za države članice povečali za 7 milijard EUR letno, regulativni stroški za podjetja pa zmanjšali za 2,3 milijarde EUR letno.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Predlog temelji na členu 113 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU). V tem členu je določeno, da Svet po posebnem zakonodajnem postopku ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Ekonomsko-socialnim odborom soglasno sprejme določbe za harmonizacijo pravil držav članic na področju posrednega obdavčenja.

• Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)

Predlog je skladen z načelom subsidiarnosti, saj glavne težave, ki so bile ugotovljene (izkrivljajoči učinki, veliko upravno breme, visoki stroški izpolnjevanja obveznosti itd.), povzročajo pravila obstoječe Direktive Sveta 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost[2] (v nadaljnjem besedilu: direktiva o DDV) ter z njo povezanih aktov. Glede na to, da je DDV davek, usklajen na ravni Skupnosti, države članice same ne morejo določati različnih pravil in zato vsaka pobuda za posodobitev sistema DDV za čezmejno e-trgovanje zahteva predlog Komisije za spremembo direktive o DDV in z njo povezanih aktov. Ocenjuje se, da bo predlog jasno doprinesel več, kot bi se lahko doseglo na ravni držav članic. Predlog bo poleg uvedbe tehničnih sprememb, ki so potrebne za razširitev področja uporabe sistema mini VEM, zlasti zmanjšal upravno breme za davčne zavezance, ki uporabljajo sistem mini VEM, z določitvijo načela, da mora zahtevke davčnih uprav po evidencah za davčne zavezance in zahtevke za uradne preiskave vedno usklajevati država članica identifikacije davčnega zavezanca.

• Sorazmernost

Predlog je skladen z načelom sorazmernosti, kar pomeni, da ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje ciljev PDEU, zlasti nemotenega delovanja enotnega trga. Kakor za preizkus skladnosti z načelom subsidiarnosti, tudi tukaj velja, da države članice težav in njihovih vzrokov ne morejo rešiti brez predloga za spremembo direktive o DDV in z njo povezanih aktov. Z vidika sorazmernosti sta zelo pomembna dva vidika predloga. Prvi se

[1] UL L 268, 12.10.2010, str. 1.
[2] UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

nanaša na usklajevanje s strani držav članic v zvezi z upravnimi poizvedbami in revizijami podjetij v okviru sistema mini VEM. To usklajevanje lahko privede do uspešnejše in učinkovitejše ureditve izpolnjevanja obveznosti, tako za države članice kot za podjetja. Vendar državi članici potrošnje ne bo prepovedan neposredni stik s podjetji, če se država članica identifikacije ne bo strinjala s potrebo po reviziji. Drugi vidik se nanaša na uvedbo upravne takse, s katero bo država članica identifikacije prejela pristojbino v višini 5 % zneskov, zbranih v imenu drugih držav članic, kot nadomestilo za naložbe, potrebne za posodobitev sistema IT za mini VEM zaradi razširitve njegovega področja uporabe, ter za tekoče stroške vzdrževanja in vire, porabljene za nadzor podjetij s sedežem v navedeni državi članici, da bi se okrepilo sodelovanje in izboljšalo izpolnjevanje obveznosti.

- **Izbira instrumenta**

Ta predlog spreminja Uredbo Sveta (EU) št. 904/2010.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

Ta predlog je del svežnja zakonodaje o posodobitvi DDV za čezmejno e-trgovanje med podjetji in potrošniki. Rezultati naknadnih ocen, posvetovanj z zainteresiranimi stranmi in ocene učinka so podrobno opisani v obrazložitvenem memorandumu k predlogu direktive Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi davka na dodano vrednost za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo – COM(2016) 757.

V okviru posvetovanja z zainteresiranimi stranmi so predstavniki podjetij močno podprli potrebo po tem, da države članice usklajujejo revizije, saj bi se v nasprotnem primeru lahko podjetja soočala s scenarijem, po katerem bi prejela 28 ločenih zahtevkov za revizijo. Neobstoj take določbe v obstoječi zakonodaji je povzročil negotovost za podjetja zlasti v primerih, ko prejmejo dopise drugih davčnih uprav. Poleg tega je večina držav članic navedla, da podpira ta pristop, saj gre za učinkovitejši način uporabe revizijskih virov. Z vidika ocene učinka je bilo ocenjeno, da bi najprimernejša možnost, ki je vključevala usklajevanje revizij, v primerjavi z drugimi možnostmi privedla do večjega zmanjšanja stroškov izpolnjevanja obveznosti za podjetja.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Ta predlog je del svežnja zakonodaje o posodobitvi DDV za čezmejno e-trgovanje med podjetji in potrošniki. Proračunske posledice za predlog kot celoto so podrobno opisane v obrazložitvenem memorandumu k predlogu direktive Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi davka na dodano vrednost za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo – COM(2016) 757.

Za ta element svežnja se ocenjuje, da ima zelo pozitivne proračunske posledice. Usklajevanje revizij bi moralo skupaj s spodbudo, ki jo predstavlja upravna taksa, privesti do revizij na podlagi tveganja. Učinkovitejši postopek revizije, ki se osredotoča na rezultate revizije, bi moral privesti do višje stopnje izpolnjevanja obveznosti v primerjavi z neusklajenim pristopom, ki lahko po nepotrebnem obremenjuje vire. Neučinkovita raba omejenih revizijskih virov ima lahko tudi sekundarne učinke, pri čemer bi se lahko zgodilo, da druga podjetja zunaj sistema mini VEM ne bi bila ustrezno revidirana, to pa lahko privede do nižje stopnje izpolnjevanja obveznosti glede DDV in drugih davkov ter s tem negativno vpliva na proračun.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Določbe iz Uredbe Sveta (EU) št. 904/2010, ki se nanašajo sistem mini VEM, je treba spremeniti in dopolniti glede na predlagane spremembe direktive o DDV. Te določbe zajemajo pravila in postopke za elektronsko izmenjavo informacij o DDV glede identifikacije za DDV, obračuna DDV ter plačil DDV med davčnimi zavezanci in njihovo davčno upravo ter med davčnimi upravami držav članic v sistemu mini VEM.

Člena 1(4) in 2(2), člen 17(1)(d) ter člen 31 Uredbe se spremenijo tako, da se upošteva razširitev področja uporabe sistema mini VEM s telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev (v nadaljnjem besedilu: elektronske storitve) na druge storitve ter na prodajo blaga na daljavo (člen 1, točke od 1 do 4 predloga).

Naslov oddelka 2 poglavja XI Uredbe se spremeni tako, da se uporaba tega oddelka omeji do 31. decembra 2020 (člen 1, točka 5(a) predloga).

S točko 5(b) člena 1 predloga se v poglavje XI Uredbe vstavlja nov oddelek 3. Ta oddelek vsebuje določbe, ki se uporabljajo od 1. januarja 2021.

Pododdelek 2 oddelka 3 (členi 47b do 47 g) vsebuje določbe, ki se nanašajo na izmenjavo informacij med državami članicami glede identifikacije davčnih zavezancev, ki uporabljajo sistem mini VEM, obračunov DDV in plačil DDV. Odražajo obstoječe določbe oddelka 2 poglavja XI in jih razširjajo z elektronskih storitev na druge storitve ter na prodajo blaga na daljavo.

Pododdelek 3 oddelka 3 (členi 47h do 47k) vsebuje določbe v zvezi z nadzorom transakcij in davčnih zavezancev. Člen 47h določa, da mora država članica uvoza preveriti veljavnost identifikacijske številke za DDV, ki jo je treba predložiti carinskim organom ob uvozu blaga, za katero se prijavlja in plača DDV prek sistema mini VEM. Veljavna identifikacijska številka za DDV je pogoj za uporabo oprostitve pri uvozu takega blaga. Člena 47i in 47j določata, da zahtevke držav članic po evidencah za davčne zavezance in zahtevke za uradne preiskave usklajuje država članica identifikacije, da bi se tako izognilo neusklajenim zahtevkom po evidencah in zahtevkom za uradne preiskave s strani več držav članic potrošnje. Člen 47k podobno določa posredovanje države članice identifikacije pri uradnem obvestilu o odmeri davka, ki jo izda država članica potrošnje po uradni preiskavi, ter pri pobiranju dolgovanih zneskov na podlagi take odmere.

Pododdelek 4 oddelka 3 (člen 47l) določa plačilo pristojbine v višini 5 %, ki jo država članica potrošnje plača državi članici identifikacije kot nadomestilo za njene stroške, povezane s pobiranjem DDV in nadzorom nad njim v skladu s posebnimi ureditvami. V okviru sedanjega sistema mini VEM lahko države članice do konca leta 2018 zadržijo določen odstotek zneskov DDV, ki jih poberejo in prenesejo v državo članico potrošnje[3]. Predlog uvaja stalni mehanizem, ki je podoben ustaljeni praksi na področju carine in ki državi članici identifikacije omogoča, da prejme pristojbino v višini 5 % zneskov, zbranih v imenu drugih držav članic, kot nadomestilo za naložbe, potrebne za posodobitev sistema IT za mini VEM zaradi razširitve njegovega področja uporabe, ter za tekoče stroške vzdrževanja in vire, porabljene za nadzor podjetij s sedežem v navedeni državi članici, da bi se okrepilo sodelovanje in izboljšalo izpolnjevanje obveznosti. V okviru sedanjega sistema (člen 46(3) Uredbe) se ti zneski zadržijo pri vsakem plačilu DDV v sistemu mini VEM iz države članice identifikacije v državo članico potrošnje, kar pa povzroča veliko težav, zlasti pri obravnavi

[3] Od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2016: 30 %; od 1. januarja 2017 do 31. decembra 2018: 15 %; od 1. januarja 2019: ni več zadržanja.

vračil davčnim zavezancem. Zato se predlaga, da se ta pristojbina izračuna letno in zunaj sistema mini VEM na podlagi zadevnih neto zneskov.

Pododdelek 5 oddelka 3 (člen 47m) določa, da ima Komisija možnost avtomatičnega dostopa do informacij, povezanih s sistemom mini VEM, ki so shranjene v elektronskih sistemih držav članic, z izjemo kakršnih koli osebnih podatkov. To bi Komisiji omogočilo avtomatično zbiranje statističnih informacij (npr. o številu davčnih zavezancev, ki so registrirani v posebni ureditvi), ne da bi morala o tem spraševati države članice. To je potrebno tudi za namene ocenjevanja na podlagi pravil za boljše pravno urejanje.

Pododdelek 6 oddelka 3 (člen 47n) podeljuje Komisiji izvedbena pooblastila, potrebna za določitev podatkov, ki bodo vključeni v izmenjavo informacij v zvezi z identifikacijo, obračuni DDV, plačili DDV, zahtevki po evidencah in zahtevki za uradne preiskave itd. med davčnimi zavezanci in državami članicami ali med državami članicami, ter tehničnih sredstev za predložitev ali posredovanje teh informacij. Zaradi jasnosti so te določbe združene v en sam člen, namesto da bi se vključile v vsako posamezno zadevno določbo, kot je urejeno v sedanjem besedilu Uredbe.

Nazadnje, točka 6 člena 1 predloga spreminja točko (1) Priloge I tako, da jo usklajuje s predlaganimi spremembami direktive o DDV v zvezi s prodajo blaga na daljavo (črtanje člena 34 Direktive).

2016/0371 (CNS)

Predlog

UREDBA SVETA

o spremembi Uredbe (EU) št. 904/2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta[1],

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora[2],

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Sveta (EU) št. 904/2010[3] določa pravila o izmenjavi informacij med državami članicami in hrambi teh informacij za vzpostavitev posebnih ureditev iz poglavja 6 naslova XII Direktive Sveta 2006/112/ES[4].

(2) Razširitev teh posebnih ureditev s telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronsko opravljenih storitev na prodajo blaga na daljavo ter na druge storitve od 1. januarja 2021 zahteva razširitev področja uporabe pravil iz te uredbe v zvezi s posredovanjem informacij in prenosom denarja med državo članico identifikacije in državo članico potrošnje.

(3) Zaradi razširitve področja uporabe posebnih ureditev na prodajo na daljavo blaga, uvoženega s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav, je treba carinskemu organu države članice uvoza omogočiti, da prepozna uvoz blaga v majhnih pošiljkah, za katerega se davek na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) plača prek ene od posebnih ureditev. Zato je treba identifikacijsko številko za DDV, pod katero se DDV plača, sporočiti vnaprej, da se carinskim organom omogoči, da ob uvozu blaga preverijo veljavnost te številke.

(4) Davčni zavezanci, ki uporabljajo take posebne ureditve, lahko prejmejo zahtevke po evidencah in zahtevke za uradne preiskave s strani države članice identifikacije in vseh držav članic potrošnje, v katere se blago dobavlja ali v katerih se opravljajo storitve. Da bi se tako za podjetja kot za davčne uprave zmanjšali upravno breme in stroški izpolnjevanja obveznosti, ki jih povzročajo taki večkratni zahtevki po evidencah in

---

1 UL C , , str. .

2 UL C , , str. .

3 Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L 268, 12.10.2010, str. 1).

4 Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

zahtevki za uradne preiskave, ter da bi se izognilo podvajanju dela, bi morala take zahtevke in preiskave, kolikor je le mogoče, usklajevati država članica identifikacije.

(5) Ker v okviru posebnih ureditev država članica identifikacije pobira in nadzira DDV v imenu držav članic potrošnje, je primerno določiti mehanizem, v okviru katerega bi država članica identifikacije od zadevnih držav članic potrošnje prejela pristojbino za nadomestilo stroškov pobiranja in nadzora. Ker pa sedanji sistem, v skladu s katerim se pristojbina zadrži od zneskov DDV, ki jih mora država članica identifikacije prenesti državam članicam potrošnje, povzroča zaplete za davčne uprave, zlasti pri obravnavi povračil, bi morala biti taka pristojbina izračunana in izplačana letno, in sicer zunaj okvira posebnih ureditev.

(6) Da se poenostavi zbiranje statističnih podatkov o uporabi posebnih ureditev, bi morala biti Komisija pooblaščena za avtomatičen dostop do splošnih informacij v zvezi s posebnimi ureditvami, ki so shranjene v elektronskih sistemih držav članic, razen do podatkov v zvezi s posameznimi davčnimi zavezanci.

(7) Informacije, ki jih predložijo davčni zavezanci in ki se posredujejo med državami članicami za izvajanje posebnih ureditev, ter tehnična sredstva za predložitev teh informacij s strani davčnega zavezanca ali za njihovo posredovanje med državami članicami bi bilo treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom, določenim v členu 5 Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta[5].

(8) Ob upoštevanju časa, ki je potreben za vzpostavitev ukrepov, potrebnih za izvajanje te uredbe, in za to, da države članice prilagodijo svoje sisteme IT za registracijo ter za prijavo in plačilo DDV, ter da se upoštevajo spremembe, uvedene s členom 2 Direktive Sveta […]/EU[6], bi se morala ta uredba uporabljati od datuma začetka uporabe navedenih sprememb.

(9) Uredbo (EU) št. 904/2010 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) št. 904/2010 se spremeni:

(1) v členu 1 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Ta uredba določa tudi pravila in postopke za elektronsko izmenjavo informacij o DDV glede dobavljenega blaga in opravljenih storitev v skladu s posebnimi ureditvami na podlagi poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES ter za kakršno koli naknadno izmenjavo informacij in, kolikor gre za blago in storitve v okviru teh posebnih ureditev, za prenos denarja med pristojnimi organi držav članic.“;

(2) v členu 2 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Opredelitve pojmov iz členov 358a, 369a in 369l Direktive 2006/112/ES za namene posameznih posebnih ureditev se uporabljajo tudi za namene te uredbe.“;

(3) v členu 17(1) se točka (d) nadomesti z naslednjim:

---

[5] Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

[6] Direktiva Sveta […]/EU z dne […] o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi davka na dodano vrednost za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo.

„(d) informacije, ki jih zbira v skladu s členi 360, 361, 364, 365, 369c, 369f, 369g, 369o, 369p, 369s in 369t Direktive 2006/112/ES.“;

(4) člen 31 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi vsake države članice zagotovijo, da osebe, ki sodelujejo pri dobavi blaga ali opravljanju storitev znotraj Skupnosti, ter davčni zavezanci, ki nimajo sedeža in ki opravljajo storitve, lahko dobijo za namene teh transakcij elektronsko potrditev veljavnosti identifikacijske številke za DDV katere koli določene osebe ter ustrezno ime in naslov. Te informacije morajo ustrezati podatkom iz člena 17.“;

(b) odstavek 3 se črta;

(5) poglavje XI se spremeni:

(a) naslov oddelka 2 se nadomesti z naslednjim:

„Določbe, ki se uporabljajo od 1. januarja 2015 do 31. decembra 2020“;

(b) doda se naslednji oddelek 3:

„*ODDELEK 3*
Določbe, ki se uporabljajo od 1. januarja 2021

Pododdelek 1

Splošna določba

Člen 47a

Določbe tega oddelka se uporabljajo od 1. januarja 2021.

Pododdelek 2
Izmenjava podatkov

Člen 47b

1. Informacije, ki jih davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev iz oddelka 2 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, posreduje državi članici identifikacije ob začetku svojih dejavnosti v skladu s členom 361 navedene direktive, se predložijo z elektronskimi sredstvi. Podobni podatki za identifikacijo davčnega zavezanca, ki uporablja posebno ureditev iz oddelka 3 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, ob začetku njegovih dejavnosti v skladu s členom 369b navedene direktive, se predložijo z elektronskimi sredstvi.

2. Država članica identifikacije informacije iz odstavka 1 z elektronskimi sredstvi posreduje pristojnim organom drugih držav članic v 10 dneh po izteku meseca, v katerem je prejela podatke od davčnega zavezanca, ki uporablja eno od posebnih ureditev iz oddelkov 2 ali 3 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES. Na enak način država članica identifikacije obvesti pristojne organe drugih držav članic o dodeljeni individualni identifikacijski številki za DDV.

3. Država članica identifikacije z elektronskimi sredstvi nemudoma obvesti pristojne organe drugih držav članic, če je davčni zavezanec, ki uporablja eno od posebnih ureditev iz

oddelkov 2 ali 3 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, izključen iz navedene posebne ureditve.

Člen 47c

1. Informacije, ki jih davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev iz oddelka 4 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, ali njegov posrednik posreduje državi članici identifikacije ob začetku svojih dejavnosti v skladu s členom 369p(1) in (2) navedene direktive, se predložijo z elektronskimi sredstvi. Vse spremembe teh informacij, predloženih v skladu s členom 369p(3) Direktive 2006/112/ES, se prav tako predložijo z elektronskimi sredstvi.

2. Država članica identifikacije informacije iz odstavka 1 z elektronskimi sredstvi posreduje pristojnim organom drugih držav članic v 10 dneh po izteku meseca, v katerem je prejela podatke od davčnega zavezanca, ki uporablja posebno ureditev iz oddelka ali 4 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, ali, če je ustrezno, od njegovega posrednika.

3. Država članica identifikacije z elektronskimi sredstvi nemudoma obvesti pristojne organe drugih držav članic, če je davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev iz oddelka 4 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, ali, če je ustrezno, njegov posrednik izključen iz te posebne ureditve.

Člen 47d

1. Obračun DDV s podatki, navedenimi v členih 365, 369g in 369t Direktive 2006/112/ES, se predloži z elektronskimi sredstvi.

2. Država članica identifikacije posreduje te informacije z elektronskimi sredstvi pristojnemu organu zadevne države članice potrošnje najpozneje 20 dni po koncu meseca, v katerem je bil prejet obračun.

Država članica identifikacije posreduje informacije iz odstavkov 2 in 3 člena 369g Direktive 2006/112/ES tudi pristojnemu organu zadevne države članice sedeža.

Države članice, ki so zahtevale, da se obračun DDV izdela v nacionalni valuti, ki ni euro, pretvorijo zneske v eure po menjalnem tečaju, ki velja za zadnji dan davčnega obdobja. Pri menjavi se upoštevajo menjalni tečaji, ki jih za ta dan objavi Evropska centralna banka, če na ta dan ni objave, pa na naslednji dan objave.

Člen 47e

Država članica identifikacije posreduje z elektronskimi sredstvi državi članici potrošnje informacije, ki so potrebne za povezavo vsakega plačila z ustreznim trimesečnim obračunom ali odmero DDV.

Člen 47f

1. Država članica identifikacije zagotovi, da se znesek, ki ga plača davčni zavezanec, ki uporablja eno od posebnih ureditev iz poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, ali, če je ustrezno, njegov posrednik, prenese na bančni račun, denominiran v evrih, ki ga določi država članica potrošnje, kateri je dolžna plačilo.

Države članice, ki so zahtevale plačilo v nacionalni valuti, ki ni euro, pretvorijo zneske v eure po menjalnem tečaju, ki velja za zadnji dan davčnega obdobja. Pri menjavi se upoštevajo

menjalni tečaji, ki jih za ta dan objavi Evropska centralna banka, če na ta dan ni objave, pa na naslednji dan objave.

Prenos se opravi najpozneje 10 dni po koncu meseca, v katerem je bilo prejeto plačilo.

2. Če davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev, ali, če je ustrezno, njegov posrednik ne plača celotnega dolgovanega davka, država članica identifikacije zagotovi, da se plačilo prenese v državo članico potrošnje sorazmerno z dolgovanim davkom v vsaki državi članici. Država članica identifikacije o tem z elektronskimi sredstvi obvesti pristojne organe držav članic potrošnje.

Člen 47g

Države članice z elektronskimi sredstvi uradno obvestijo pristojne organe drugih držav članic o ustreznih številkah bančnih računov za sprejemanje plačil v skladu s členom 47f.

Države članice z elektronskimi sredstvi nemudoma uradno obvestijo pristojne organe drugih držav članic in Komisijo o spremembah davčnih stopenj, ki se uporabljajo za dobavo blaga ali opravljanje storitev, za katero se uporabljajo posebne ureditve.

Pododdelek 3
Nadzor transakcij in davčnih zavezancev

Člen 47h

Države članice ob uvozu blaga, za katero je DDV prijavljen v skladu s posebno ureditvijo iz oddelka 4 poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES, preverijo veljavnost individualne identifikacijske številke za DDV, ki je bila dodeljena na podlagi člena 369q navedene direktive in vnaprej sporočena v zvezi s tem uvozom državi članici, kjer poteka uvoz.

Člen 47i

1. Za pridobitev evidenc, ki jih davčni zavezanec ali posrednik hrani v skladu s členi 369, 369k in 369x Direktive 2006/112/ES, država članica potrošnje najprej z elektronskimi sredstvi poda zahtevek pri državi članici identifikacije.

2. Kadar država članica identifikacije prejme tak zahtevek, ga z elektronskimi sredstvi nemudoma posreduje davčnemu zavezancu ali njegovemu posredniku.

3. Davčni zavezanec ali njegov posrednik na zahtevo z elektronskimi sredstvi predloži zahtevane evidence državi članici identifikacije. Za predložitev evidenc državi članici identifikacije se lahko uporabi standardni obrazec.

4. Država članica identifikacije pridobljene evidence z elektronskimi sredstvi nemudoma posreduje državi članici potrošnje, ki je evidence zahtevala.

5. Kadar država članica potrošnje, ki je evidence zahtevala, teh ne prejme v 30 dneh od zahtevka, lahko navedena država članica sprejme vse ukrepe za pridobitev takih evidenc v skladu s svojo nacionalno zakonodajo.

Člen 47j

1. Če se država članica identifikacije odloči na svojem ozemlju opraviti uradno preiskavo davčnega zavezanca, ki uporablja eno od posebnih ureditev iz poglavja 6 naslova XII

Direktive 2006/112/ES, ali, če je ustrezno, posrednika, o tem vnaprej obvesti pristojne organe drugih držav članic.

2. Če se država članica potrošnje odloči, da je potrebna uradna preiskava, se o potrebi po taki preiskavi najprej posvetuje z državo članico identifikacije.

V primerih, ko se državi strinjata, da je potrebna uradna preiskava, država članica identifikacije o tem obvesti druge države članice.

V primerih, ko se država članica identifikacije ne strinja, da bi bila potrebna uradna preiskava, o tem obvesti druge zadevne države članice potrošnje in navede svoje razloge. Če vsaj dve državi članici menita, da je potrebna uradna preiskava, mora država članica identifikacije opraviti uradno preiskavo v sodelovanju z zadevnimi državami članicami. Če samo ena država članica potrošnje meni, da je taka preiskava potrebna, lahko ta država članica potrošnje sprejme vse ustrezne ukrepe v skladu s svojo nacionalno zakonodajo.

3. Pri uradni preiskavi, ki jo država članica identifikacije opravlja na lastno pobudo ali na zahtevo države članice potrošnje, lahko sodeluje vsaka zadevna država članica potrošnje. Za to upravno preiskavo se lahko uporabljajo orodja in postopki iz te uredbe.

4. Vsaka država članica drugim državam članicam in Komisiji sporoči podatke pristojne osebe, odgovorne za usklajevanje uradnih preiskav v tej državi članici.

Člen 47k

Po končani uradni preiskavi, opravljeni v skladu s členom 47j, se lahko država članica potrošnje odloči, da bo v skladu s svojo nacionalno zakonodajo izdala novo odmero davka, vključno z morebitnimi obrestmi in kaznimi, ki jih je treba plačati.

Kadar država članica potrošnje izda tako odmero, v skladu s členom 25 od države članice identifikacije zahteva, da ta uradno obvesti davčnega zavezanca ali, če je ustrezno, njegovega zastopnika o tej odmeri in da pobere dolgovani znesek iz te odmere. Ta zahtevek za obvestilo, pa tudi nadaljnje obvestilo davčnemu zavezancu ali, če je ustrezno, njegovemu posredniku, se izvede z elektronskimi sredstvi.

Pododdelek 4
Pristojbine za pobiranje davkov, pobranih v skladu s posebnimi ureditvami, in nadzor nad njimi

Člen 47l

Država članica potrošnje državi članici identifikacije plača pristojbino za skupen znesek, ki ga je ta v njenem imenu pobrala v okviru posebnih ureditev iz poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES.

Ta pristojbina se izračuna kot 5 % skupnega zneska, ki ga je navedena država članica identifikacije pobrala v imenu države članice potrošnje, vključno z zneski, ki so bili pobrani na podlagi uradne preiskave v skladu s členom 47j.

Država članica potrošnje pristojbino, ki se plača vsako leto na podlagi polnega koledarskega leta, prenese navedeni državi članici identifikacije najpozneje do 31. marca naslednjega koledarskega leta.

Pododdelek 5
Statistične informacije

Člen 47m

Države članice Komisiji dovolijo dostop do statističnih informacij, shranjenih v njihovih elektronskih sistemih v skladu s členom 17(1)(d). Te informacije ne vsebujejo nobenih osebnih podatkov.

Pododdelek 6
Podelitev izvedbenih pooblastil

Člen 47n

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje naslednjih ukrepov v skladu s postopkom pregleda iz člena 58(2):

(a) informacij, ki jih morajo predložiti davčni zavezanci, kakor so navedene v členih 47b(1), 47d(1) in 47i(3), ter tehničnih sredstev za predložitev teh informacij;

(b) informacij, ki se posredujejo med državami članicami, kakor so navedene v členih 47b(2) in (3) ter 47c(2) in (3), členu 47d(2), členu 47e, členu 47f(2), členih 47i(1), (2) in (4) ter 47j(1), (2) in (4) ter v členu 47k, in tehničnih sredstev za predložitev teh informacij;

(c) minimalnega seznama informacij, ki jih morajo predložiti davčni zavezanci, kakor so navedene v členu 47c(1), ter tehničnih sredstev za predložitev teh informacij;

(d) tehničnih sredstev za posredovanje informacij iz člena 47g med državami članicami;

(e) tehničnih sredstev, s katerimi država članica uvoza preverja informacije iz člena 47h;

(f) informacij, ki so dostopne Komisiji, kakor so navedene v členu 47m, ter tehničnih sredstev za pridobivanje teh informacij.“;

(6) Priloga I se spremeni:

(a) točka 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. prodaja na daljavo (člen 33 Direktive 2006/112/ES);“

(b) točka 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. telekomunikacijske storitve, storitve radijskega in televizijskega oddajanja ter elektronsko opravljene storitve (člen 58 Direktive 2006/112/ES), razen kadar davčni zavezanec uporablja posebne ureditve iz poglavja 6 naslova XII Direktive 2006/112/ES.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2021.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik